

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

*Sile
Lil
Hve*

**SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI
HOTĂRÂREA NR. 6 J/09.06.2010**

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtei D.D., judecător la Tribunalul C., având ca obiect săvârșirea abaterilor disciplinare constând în exercitarea funcției cu rea-credință și efectuarea cu întârziere a lucrărilor, din motive imputabile, prevăzute de art. 99 lit. h) și i) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentanți și pârâta judecător D.D..

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care,

S-a învederat Secției că pentru termenul de judecată de astăzi a fost citată în calitate de martor B.A. - prim-grefier al Tribunalului C., și s-a prezentat pentru a fi reaudiată.

Secția a procedat la reaudierea doamnei B.A., prim-grefier al Tribunalului C., depoziția acesteia fiind consemnată în scris și atașată la dosar.

Pârâta judecător D.D. solicită prelungirea probatorului cu încă doi martori, respectiv grefierii șefi ai celorlalte două secții din cadrul Tribunalului C., pentru a relata dacă a cerut în mod concret modificarea datelor statistice, precum și dacă mențiunile consemnate de către prim grefierul B.A. au fost

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

conforme dispozițiilor sale.

Având cuvântul, Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentant, arată că se opune prelungirii probatorului cu motivarea că acțiunea disciplinară nu se întemeiază pe faptele săvârșite de către primul grefier al Tribunalului C. și nici cu privire la relațiile acesteia cu ceilalți grefieri șefi.

Secția, deliberând asupra acestei cereri, în raport de probele administrate apreciază că nu este pertinentă și nici utilă soluționării prezentei cauze.

Nemaifiind alte cereri prealabile de formulat sau excepții de invocat, Secția apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților pe fondul cauzei.

Având cuvântul, Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentant arată că acțiunea disciplinară se întemeiază pe două abateri disciplinare prevăzute de art. 99 lit. i) și h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare. Apreciază că acțiunea este întemeiată și solicită admiterea acesteia, pentru următoarele considerente:

Prin rezoluția din data de 20.11.2009 s-a dispus efectuarea cercetării disciplinare față de doamna judecător D.D.. Nota cuprinzând rezultatul cercetării disciplinare a fost înaintat Comisiei de disciplină pentru judecători la data de 11.12.2009, în interiorul termenului de 30 de zile prevăzut de art. 46 alin. 9 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările și completările ulterioare, iar prin rezoluția din data de 14.12.2009 s-a dispus exercitarea acțiunii disciplinare.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În fapt, urmare a verificărilor administrative efectuate la compartimentul executări penale din cadrul Tribunalului C., dispuse prin adresa nr. 4213/26/2009 a Curții de Apel C. s-a întocmit un raport de control privind modul de remediere a unor deficiențe constatate în activitatea biroului executări penale și au fost menționate cu titlu exemplificativ dosare neînaintate în calea de atac deoarece hotărârile judecătorești pronunțate în anii 2006 – 2009 nu erau redactate.

Caracteristica acestor hotărâri era aceea că erau pronunțate în dosare penale de fond, având ca obiect trafic de droguri, trafic de persoane, tâlhărie etc., care au prezentat interes pentru presă. Aceste hotărâri figurau ca fiind redactate, doamna judecător solicitându-i grefierului N.L. să scadă în condica de redactări aceste hotărârri ca fiind predate.

Cu ocazia controlului efectuat, după monitorizarea dispusă de către Consiliul Superior al Magistraturii, s-a constatat că nu s-a mai putut face o distincție între situația fictivă comunicată și cea reală.

În anul 2007 a pronunțat o hotărâre într-un dosar ce avea ca obiect săvârșirea infracțiunii de trafic de droguri, inculpații au fost condamnați la o pedeapsă cu suspendarea executării, hotărârea nefiind redactată nu s-au putut lua măsurile de supraveghere.

Consecințele redactării hotărârilor cu depășirea termenului legal au fost atât în plan procesual penal, prin neînaintarea dosarelor în căile de atac și intervenția prescripției răspunderii penale, cât și în planul executării hotărârilor penale care, urmare a nesoluționării căilor de atac, nu au dobândit caracter definitiv.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În final, Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentant susține că faptele săvârșite de către doamna judecător au natură imputabilă și nu a prezentat nicio justificare pentru întârzierea în redactări, chiar și pentru o perioadă de 4 ani în unele cazuri, motive pentru care solicită admiterea acțiunii disciplinare și aplicarea unei sancțiuni dintre cele prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Având cuvântul, pârâta judecător D.D. solicită clasarea lucrării motivat de faptul că elementul material al abaterilor disciplinare nu este îndeplinit.

În acest sens, arată că în conținutul acțiunii disciplinare nu se indică activitățile pe care le-a desfășurat și care nu sunt justificate.

Mai arată că din cele 102 dosare ale căror hotărâri nu erau redactate, 64 aveau ca obiect cereri ulterioare, condamnații fiind deja în executarea pedepselor aplicate astfel că nu se poate reține că în aceste cauze poate interveni prescripția răspunderii penale.

Se susține în apărare că activitatea sa de judecător nu s-a situat sub media celorlalți magistrați ai tribunalului, întrucât atunci când se face o comparație cu aceștia, nu s-a luat în considerare numărul hotărârilor neredactate în termen de către aceștia.

Totodată arată că, și-a asumat responsabilitatea activității de judecător, a activat 15 ani la C., iar acțiunea disciplinară a fost promovată datorită faptului că nu mai era agreată la conducerea Tribunalului C..

Consideră că este reală susținerea Comisiei de disciplină pentru judecători în ceea ce privește neredactarea în termen a hotărârilor, însă acest

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
fapt s-a datorat unor motive care nu-i sunt imputabile.

Din acest punct de vedere susține că activitatea sa ar trebui văzută prin prisma atribuțiilor de conducere, că vrând să-și ajute colegii, a intrat în ședințele de judecată și a vrut ca ambele activități, atât cea de judecător cât și cea de conducător al tribunalului să le desfășoare în paralel.

Cu privire la datele statistice transmise eronat, precizează că aceste centralizări nu-i erau prezentate pentru a fi semnate, că prim-grefierul B.A. întocmea și transmitea aceste date fără a-i aduce la cunoștință conținutul lor. Față de aceste considerente apreciază că nu-i poate fi imputată activitatea desfășurată de către primul grefier și grefierii șefi ai instanței.

În final, pârâta judecător D.D. solicită respingerea acțiunii.

Secția, constată închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători, la data de 17.12.2009 sub nr. 33/J/2009, Comisia de disciplină pentru judecători a solicitat Secției ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pârâtei D.D., judecător în cadrul Tribunalului C., pentru săvârșirea abaterilor disciplinare constând în exercitarea funcției cu rea-credință și efectuarea cu întârziere a lucrărilor, din motive imputabile, prevăzute de art. 99

lit. h) și i) din același act normativ.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut în esență că, în calitate de președinte al Tribunalului C., pârâta judecător a determinat persoanele din subordinea sa, îndeosebi pe prim-grefierul instanței și grefierul șef al Secției penale, să completeze cu date necorespunzătoare adevărului, rubricile registrului de evidență a redactării hotărârilor, cu scopul de a ascunde faptul că depășise termenul legal de redactare a hotărârilor judecătorești.

În aceeași calitate, pârâta judecător a dispus comunicarea către conducerea Curții de Apel C. și Consiliul Superior al Magistraturii, a unor rapoarte privind situația restanțelor în redactări ce cuprindeau date nereale, prin omisiunea de a se menționa propriile hotărâri nemotivate în termen legal.

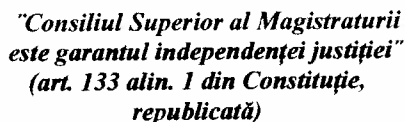
Totodată, s-a reținut că a redactat un număr de 102 hotărâri judecătorești peste termenul legal prevăzut de art. 310 alin. (2) Cod procedură penală, înregistrând întârzieri foarte mari, în unele cazuri de 3 ani, cu consecința temporizării procedurilor judiciare.

În drept, Comisia de disciplină pentru judecători și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 99 – 101 din legea sus-menționată.

În dovedirea acțiunii comisia de disciplină a solicitat proba cu acte și orice alte probe a căror necesitate ar rezulta din dezbateri.

La termenul de judecată din data de 03.03.2010 pârâta judecător a depus întâmpinare (filele 118-125 din dosar nr. 33/J/2009) și a fost audiată.

În cauză s-au administrat probele cu martorii N.L. – grefier șef Secție penală a Tribunalului C. și B.A. – prim grefier al aceleiași instanțe, propusă de Comisia de disciplină pentru judecători și cu înscrisuri solicitată de către pârâta

Analizând probele administrate în cauză, Secția pentru judecători reține următoarele:

În cuprinsul raportului întocmit la data 07.08.2009 erau menționate, cu titlu exemplificativ, dosare neînaintate în calea de atac, deoarece hotărârile judecătorești pronunțate nu erau redactate.

În acest context, Curtea de Apel C. a dispus efectuarea de verificări suplimentare la Tribunalul C., sub aspectul termenelor de redactare a hotărârilor judecătorești în materie penală și al înaintării dosarelor penale în căile de atac.

Verificările suplimentare efectuate de conducerea Tribunalului C. au evidențiat existența unui număr de 102 hotărâri, pronunțate de pârâta judecător D.D. în perioada 2006 – 2009 și neredactate până la data de 28.09.2009.

S-a constatat astfel că, în perioada cât pârâta judecător D.D. a îndeplinit funcția de președinte al Tribunalului C., respectiv 01.05.2006 – 01.05.2009, a solicitat în mod expres greșierului șef al Secției penale (secție în cadrul căreia pârâta judecător își desfășura activitatea de judecată) și primului greșier al tribunalului, să omită din situațiile comunicate lunar Curții de Apel C. și Consiliului Superior al Magistraturii, precum și din situațiile întocmite și prezentate inspectorilor din cadrul Inspecției Judiciare, cu ocazia controalelor efectuate la instanța respectivă, menționarea faptului că înregistrează restanțe în

redactarea hotărârilor.

Astfel, se reține că în anii 2006 și 2007, situațiile privind restanțele în redactare întocmite cu prilejul verificărilor efectuate de Inspecția judiciară nu corespundeau realității, deoarece, la solicitarea pârâtei judecător, grefierii șefi nu evidențiau hotărârile restante, pentru a nu fi identificate deficiențe. Pentru a corespunde cu situațiile prezentate în timpul controlului, la nivelul Secției penale au fost operate mențiuni corespunzătoare în Registrul de evidență a redactării hotărârilor.

Începând cu luna noiembrie 2008 au fost transmise lunar Curții de Apel C. și Consiliului Superior al Magistraturii situațiile privind redactarea cu întârziere a hotărârilor, situații în care, la cererea pârâtei judecător, nu au fost trecute restanțele pe care aceasta le înregistra în redactarea hotărârilor.

În cazul celorlalți judecători ai Secției penale, situațiile întocmite reflectau realitatea, în sensul că erau menționate toate restanțele acestora.

Deși pârâta judecător nu a recunoscut săvârșirea acestei fapte, situația de fapt astfel cum a fost reținută a rezultat din coroborarea actelor dosarului cu declarațiile martorelor Ș.N.C. – grefier delegat la compartimentul executări penale al Tribunalului C., N.L. – grefier șef Secție penală a Tribunalului C. și B. A. – prim grefier al aceleiași instanțe, atât cele din cursul cercetării prealabile, cât și cele date în fața Secției (filele 93-95, 174-181, 214 – 215 din dosar nr. 466/CDJ/2009 și 153-154 din dosar nr. 33/J/2009).

Astfel, N.L. a arătat că, în cursul anilor trecuți, la solicitarea pârâtei judecător D.D., care i-a comunicat verbal că a redactat anumite dosare, a făcut mențiunile corespunzătoare în condica de evidență a redactării hotărârilor, chiar

dacă în realitate nu i-au fost predate hotărârile redactate și nici conceptele acestora. Se mai arată că s-a conformat acestei solicitări, având în vedere funcția și atitudinea fermă și autoritară a pârâtei judecător, fiindu-i teamă totodată să nu își piardă locul de muncă.

Grefierul-șef al Secției penale a mai arătat că, începând cu luna noiembrie a anului 2008, a început să menționeze în situațiile privind restanțele în redactare, și hotărârile doamnei judecător D.D., dar numai pe cele restante începând cu luna iunie a anului 2008, deoarece nu a mai fost în măsură să menționeze situația reală a hotărârilor restante din cursul anilor 2006 - iunie 2008, dat fiind că pozițiile din condica de redactări erau completate deja, conform dispozițiilor date de către pârâta judecător.

În aceste condiții, nici situațiile comunicate primului grefier și președintelui de secție începând cu luna noiembrie a anului 2008 nu cuprindeau datele reale, lipsind hotărârile restante din cursul anilor 2006 - iunie 2008.

De asemenea, a mai arătat că, până în luna noiembrie 2008 nu se ținea o evidență a restanțelor la redactări în cadrul Secției penale, iar după acest moment, deși nu poate preciza la ce date, arată că pârâta judecător, în mai multe rânduri, i-a solicitat să facă mențiuni despre redactarea acestora în condica de evidență, cu toate că hotărârile în cauză nu erau redactate.

Martora a menționat în declarație că, deși a realizat incorectitudinea acestui procedeu, nu putea să ignore autoritatea conducătorului ierarhic, astfel că nu și-a permis să informeze conducerea Curții de Apel C..

Aceste aspecte sunt confirmate de B.A. – prim grefier al Tribunalului C., care declară că, până în luna octombrie a anului 2008, la nivelul Tribunalului C.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

nu a existat o evidență a hotărârilor neredactate în termenul prevăzut de lege, însă în anii 2006 și 2007, cu prilejul verificărilor efectuate de Inspekția judiciară, au fost întocmite și prezentate astfel de situații.

Acestea au fost întocmite de către grefierii șefi de secție, la solicitarea pârâtei judecător, situații care nu corespundeau realității, în care nu erau evidențiate hotărârile restante, scopul fiind acela ca în cadrul verificărilor să nu fie identificate deficiențe.

În același scop, din aceeași dispoziție a pârâtei judecător, au fost operate și mențiuni corespunzătoare în condica de evidență a redactării hotărârilor la nivelul Secției penale, pentru a corespunde cu situațiile prezentate în timpul controlului.

S-a mai arătat că, începând cu luna noiembrie 2008, s-a ținut o evidență a restanțelor, evidență care revenea în sarcina grefierului șef al fiecărei secții.

Atribuția primului-grefier era aceea de a centraliza situațiile comunicate de către grefierii șefi secție din cadrul Tribunalului C. și de către grefierii șefi de la Judecătoriile C., M., M. și H.

Prima situație comunicată Consiliului Superior al Magistraturii a fost cea din luna noiembrie 2008, în care erau evidențiate restanțele în redactarea hotărârilor înregistrate de judecătorii din cadrul instanțelor menționate anterior, cu excepția celor ale pârâtei judecător D.D..

Din situațiile întocmite de către grefierul șef al secției penale privind restanțele în redactări rezultă că începând cu luna ianuarie 2009 aceasta a evidențiat și restanțele înregistrate de pârâta judecător, însă, la solicitarea expresă a pârâtei, prim grefierul nu le-a evidențiat în situația transmisă Curții de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Apel C..

Primul grefier a menționat faptul că nu și-a permis să acționeze altfel decât în ceea ce privește președintele tribunalului, apreciind că nu își putea permite să îi spună unui președinte de instanță ce trebuie să facă și nici nu își putea permite să facă altfel decât i se cerea.

De asemenea, din declarația primului grefier se mai reține că de fiecare dată când întocmea situația redactărilor restante întreba președintele tribunalului despre hotărârile pe care aceasta le avea de redactat, însă de cele mai multe ori, nu primea de la aceasta niciun răspuns concret. Mai mult decât atât, martora susține că în una din lunile anului 2009 a prezentat președintelui instanței copii ale situațiilor centralizate, astfel cum au fost transmise Curții de Apel C.

În același sens este și nota de relații dată de Ș.N.C. - grefier delegat la compartimentul executări penale al Tribunalului C. care confirmă că atât cele două martore cât și ea personal i-au adus la cunoștință pârâtei judecător, în repetate rânduri, despre restanțele în redactare pe care le înregistra.

Mai declară martora că de multe ori s-a simțit intimidată de atitudinea autoritară și că știind că pârâta judecător nu dorea ca aceste aspecte din activitatea sa să fie cunoscute, i-a fost teamă să vorbească cei ce ar fi fost în măsură să discute cu aceasta la un alt nivel, despre situația restanțelor în redactare pe care le înregistra. Mai arată că, în momentul în care a constatat că promisiunile repetate ale pârâtei judecător de redactare a hotărârilor nu se vor concretiza, în primăvara anului 2009 a adus la cunoștința judecătorului delegat la compartimentul executări penale, situația hotărârilor neredactate de aceasta.

Din cuprinsul rapoartelor de bilanț privind activitatea Tribunalului C. pe

[REDACTED]

anii 2007 și 2008 întocmite și semnate de conducerea acestei instanțe rezultă că pârâta judecător apăsă cu toate hotărârile redactate, deși la data de 05.11.2009 aceasta a redactat și predat efectiv la mapa de hotărâri a instanței sentințe penale pronunțate în cursul anilor 2006, 2007.

Totodată, din nota de constatare întocmită de vicepreședintele Tribunalului C. (fila 144 din dosar nr. 466/CDJ/2009), Nota întocmită de judecător D.M. – președinte secție penală a aceleiași instanțe, adresa nr. 3849/39 din 27.10.2009 a Tribunalului C. (filele 4 și 5 din dosar nr. 466/CDJ/2009) coroborate cu nota de relații și referatul întocmit de N.R. – grefier arhivar în cadrul secției penale a Tribunalului C. rezultă că situația privind hotărârile pronunțate și neredactate în termenul legal de către pârâta judecător era cunoscută în cadrul colectivelor de judecători ale Tribunalului C. și a instanțelor arondate, aceasta fiind singurul judecător din cadrul secției penale a Tribunalului C. care până în august 2009 nu figura cu restanțe în redactare.

Constatările vicepreședintelui tribunalului și ale președintelui secției penale au avut la bază datele cuprinse în registrele biroului executări penale și mapele de hotărâri ale secției penale și nu cele din registrul de evidență a redactării hotărârilor în care, în mod nereal, figurau ca fiind redactate la date care respectau, în principiu, termenul prevăzut de art. 310 alin. 2 Cod procedură penală.

De altfel, chiar din notele de relații date în cursul cercetării prealabile, precum și din declarația dată în fața Secției de către pârâta judecător rezultă că aceasta avea cunoștință de faptul că figurează cu restanțe în redactarea

hotărârilor pronunțate, făcând afirmația că termenele foarte lungi de întârziere în redactarea unora dintre hotărâri se datorează faptului că „pur și simplu am uitat de ele, s-au rătăcit”.

Prin urmare, apărările pârâtei judecător potrivit cărora nu a avut cunoștință despre cele consemnate în situațiile centralizate privind restanțele în redactarea hotărârilor, transmise de primul grefier Curții de Apel C. și Consiliului Superior al Magistraturii și implicit despre mențiunile nereale din registrul de evidență al redactării hotărârilor, cele declarate de martorele N.L. și B.A. fiind doar simple supoziții, fără nici un suport real, prin care acestea încearcă să se exonereze de răspundere ori să-și ascundă incompetența profesională, urmează a fi înlăturate fiind contrazise de cele reținute anterior.

Mai mult, potrivit art. 50 alin. 1 lit. e) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești primul grefier al tribunalului întocmește și contrasemnează corespondența cu caracter administrativ a instanței, corespondență care se semnează fie de către președintele tribunalului, potrivit competenței generale a acestuia, fie de către judecătorul desemnat.

Cum din actele aflate la dosar nu rezultă că în perioada noiembrie 2008 - octombrie 2009 pârâta judecător, în calitate de președinte al instanței, ar fi desemnat un alt judecător să semneze documentele referitoare la situația hotărârilor neredactate în termenul legal, împrejurarea că pârâta judecător D.D. nu a semnat adresele prin care primul grefier al instanței comunica Curții de Apel C. și Consiliului Superior al Magistraturii aceste situații nu conduce la concluzia că nu cunoștea conținutul acestora. De altfel, chiar pârâta judecător declară că a verificat aceste raportări, când a semnat o hotărâre pentru un coleg

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] judecător aflat în concediu și a constatat că este redactată după un an de la pronunțare.

II. Referitor la abaterea disciplinată constând în efectuarea cu întârziere a lucrărilor, din motive imputabile Secția reține că la data de 28.09.2009, pârâta judecător D.D. înregistra un număr de 102 hotărâri pronunțate în materie penală și neredactate în termenul prevăzut de art. 310 alin. 2 Cod procedură penală, din care 7 hotărâri erau pronunțate în anul 2006, 34 hotărâri în anul 2007, 38 în anul 2008 și 23 în anul 2009.

Astfel, sentința penală nr. 173/14.04.2006, pronunțată în dosarul nr. 2511/2005 având ca obiect săvârșirea infracțiunii de trafic de droguri, nu era redactată la data de 05.11.2009 (data când au fost efectuate verificările prealabile), deși figura scăzută în condica de redactări, cu data de 25.04.2006.

Sentința penală nr. 174/14.04.2006, pronunțată în dosarul nr. 2513/2005 având ca obiect tot săvârșirea infracțiunii de trafic de droguri, și împotriva căreia inculpatul a declarat apel la data de 20.04.2006, figura în condica de redactări ca fiind motivată la data de 25.04.2006, în realitate fiind motivată la data de 10.08.2009. Dosarul a fost înaintat instanței de control judiciar la data de 14.08.2009.

Sentința penală nr. 229/17.05.2006 pronunțată în dosarul nr. 2217/2005 având ca obiect săvârșirea infracțiunii de tâlhărie și respectiv, complicitate la tâlhărie de către trei inculpați (doi majori și unul minor) figura în condica de redactări ca fiind motivată la data de 26.05.2006, în realitate fiind redactată la data de 10.08.2009. Dosarul a fost înaintat instanței de control judiciar la data de 11.08.2009, urmare a apelului declarat de inculpați la data de 24.05.2006.

Sentința penală nr. 289/21.06.2006 pronunțată în dosarul nr. 542/2006 al Tribunalului C., având ca obiect săvârșirea infracțiunii de furt calificat cu consecințe deosebit de grave, a fost redactată la data de 14.08.2009, deși motivarea era evidențiată în condica de redactări ca fiind realizată la data de 30.06.2006.

Sentința penală nr. 307/30.06.2006 pronunțată în dosarul nr. 240/2006 având ca obiect săvârșirea infracțiunii de furt calificat cu consecințe deosebit de grave, a fost redactată la data de 14.08.2009, iar la aceeași dată dosarul a fost înaintat instanței de control judiciar, urmare a apelului declarat de unul dintre inculpați la data de 6.07.2006. În condica de redactări această sentință figura în mod nereal ca fiind motivată la data de 25.07.2006. Este de menționat că, în respectiva cauză fuseseră stabilite pentru cei patru inculpați pedepse cu închisoarea, a căror executare a fost suspendată sub supraveghere, însă formele de supraveghere s-au putut realiza doar pentru inculpații care nu au atacat sentința, situația inculpatului care a formulat apel fiind suspendată. Pe toată perioada celor 4 ani scurși de la pronunțarea hotărârii, nu a fost posibilă activarea obligațiilor prevăzute de art. 86³ Cod penal, în condițiile în care – potrivit art. 86² Cod penal – termenul de încercare se socotește de la data când hotărârea prin care s-a pronunțat suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei a rămas definitivă.

Sentința penală nr. 365/13.09.2006 pronunțată în dosarul nr. 744/2006, având ca obiect săvârșirea infracțiunilor de furt calificat cu consecințe deosebit de grave și, respectiv, de distrugere, de către un inculpat liber, a fost redactată la data de 11.08.2009, în condica de redactări motivarea apărând ca fiind realizată

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

la data de 02.10.2006.

Sentința penală nr. 565/06.12.2006 pronunțată în dosarul nr. 2414/118/2006 având ca obiect cererea unei condamnate de întrerupere a executării pedepsei, a fost redactată la data de 10.08.2009, în condițiile în care condamnată declarase recurs la data de 13.12.2006; dosarul a fost înaintat Curții de Apel C. la data de 11.08.2009.

Deși redactarea sentinței a fost realizată la data de 10.08.2009, în condica de evidență a redactărilor, această activitate era evidențiată în mod nereal ca fiind realizată la data de 20.12.2006.

În cazul niciuneia dintre sentințele penale de mai sus nu este inserată în conținutul hotărârii caseta cu mențiuni privind data redactării și a tehnoredactării hotărârii.

Din cele 34 hotărâri pronunțate în anul 2007 și neredactate la data de 01.08.2009, 31 hotărâri erau pronunțate în primă instanță și 3 hotărâri în căi extraordinare de atac.

Dintre acestea, 19 hotărâri nu erau redactate nici la data efectuării verificărilor directe, la 05.11.2009.

Și în cazul celor 25 hotărâri restante și redactate la data efectuării cercetării prelabile se constată că figurau în mod fictiv scăzute în registrul de evidență a hotărârilor, după cum urmează:

Sentințele penale nr. 13/CEA/21.03.2007 și nr. 18/CEA/02.05.2007 pronunțate în dosarele nr. 5830/118/2006 și 3047/118/2007, având drept obiect cereri de revizuire, au fost înaintate Curții de Apel C., pentru soluționarea apelurilor declarate la datele de 20.04.2007 și 9.05.2007, la data de 11.08.2009,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

în condițiile în care în condica de evidență a redactărilor figurau ca fiind redactate la datele de 30.03.2007 și respectiv 17.07.2007.

Sentința penală nr. 27/17.01.2007 pronunțată în dosarul nr. 4346/118/2006 având ca obiect cerere de reabilitare, evidențiată în condica de evidență a redactărilor ca fiind redactată la data de 22.01.2007, nu era depusă la mapa de hotărâri nici la data de 5.11.2009, dosarul fiind înaintat Biroului executări penale la data de 24.08.2009.

Aceeași situație s-a constatat și în cazul sentinței penale nr. 28/17.01.2007 pronunțată în dosarul nr. 4348/118/2006, scăzută în condica de redactări cu data de 23.01.2007.

Sentința penală nr. 134/23.03.2007, pronunțată în dosarul nr. 522/118/2007, scăzută în condica de redactări cu data de 10.04.2007, a fost redactată la data de 28.09.2009, astfel cum rezultă și din caseta inserată, cu titlu de excepție, în conținutul hotărârii.

Sentința penală nr. 145/30.03.2007, pronunțată în dosarul nr. 803/118/2006 având ca obiect săvârșirea infracțiunii de trafic de droguri de către trei inculpați, evidențiată în condica de evidență a redactării hotărârilor ca fiind motivată la data de 10.04.2007, a fost redactată la data de 14.08.2009, când dosarul a fost înaintat instanței de control judiciar în vederea soluționării apelurilor declarate de inculpați la datele de 14.04.2007, 24.10.2007 și respectiv, 06.04.2007.

Sentința penală nr. 146/30.03.2007, pronunțată în dosarul nr. 4347/118/2006, prin care a fost admisă o contestație la executare formulată de un condamnat, scăzută în condica de redactări la data de 10.04.2007, a fost

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

motivată de pârâta judecător la data de 02.11.2009.

Aceeași situație a fost constatată și în cazul sentinței penale nr. 159/2007 pronunțată în dosarul nr. 694/118/2007, scăzută în mod nereal în condica de redactări la data de 28.04.2007, în condițiile în care redactarea hotărârii a fost realizată la data de 04.11.2009.

Sentința penală nr. 190/02.05.2007, pronunțată în dosarul nr. 794/118/2006, având ca obiect săvârșirea infracțiunii de trafic de persoane, a fost redactată la data de 2.11.2009, în condițiile în care în condica de redactări este menționată în mod nereal ca dată a redactării hotărârii, cea de 07.05.2007.

Sentințele prin care au fost soluționate dosarele nr. 3397/118/2007, 3650/118/2007, 3752/118/2007, 3515/118/2007, 7673/118/2007 și 3717/118/2007 având ca obiect cereri de întrerupere a executării pedepsei și contestații la executare, pronunțate la datele de 02.05.2007, 23.05.2007, 13.06.2007, 05.09.2007 și 04.07.2007 au fost redactate la datele de 01.10.2009, 10.08.2009 și 24.09.2009, în condițiile în care mențiunile din condica de redactări cuprind datele de 12.05.2007, 27.06.2007, 23.08.2007, 04.10.2007 și 15.07.2007.

Sentința penală nr. 294/11.07.2007, pronunțată în dosarul nr. 796/118/2006, având ca obiect săvârșirea infracțiunii de dare de mită, prin care s-a dispus condamnarea inculpatului la o pedeapsă de 2 ani închisoare cu suspendarea condiționată a executării acesteia, a fost redactată la data de 17.08.2009, în condițiile în care figura, în mod nereal, în condica de evidență ca fiind redactată la data de 30.07.2007. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat la data de 23.07.2007, dosarul fiind înaintat instanței de control judiciar

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

la data de 18.08.2009.

Sentința penală nr. 517/12.12.2007, pronunțată în dosarul nr. 5203/118/2007 având ca obiect plângere împotriva rezoluției procurorului de neîncepere a urmăririi penale, a fost redactată la data de 14.08.2009, în condițiile în care petentul formulase recurs la data de 28.12.2007. În condica de evidență a redactărilor, hotărârea apare ca fiind redactată la data de 10.01.2008.

Din cele 38 de hotărâri pronunțate de pârâta judecător în cursul anului 2008 și neredactate la data de 01.08.2009, dar care figurau în registrele de evidență cu date nereale privind motivarea acestora, 34 hotărâri sunt pronunțate în primă instanță și 4 hotărâri sunt pronunțate în căi extraordinare de atac. Dintre acestea, următoarele hotărâri sunt exemplificative.

Sentința penală nr. 16/11.01.2008, pronunțată în dosarul nr. 13/118/2004, având ca obiect săvârșirea infracțiunilor de înșelăciune și fals, atacată cu apel de către părțile civile și Parchetul de pe lângă Tribunalul C. la datele de 15.01.2008, 16.01.2008 și respectiv 01.02.2008, a fost redactată la data de 02.10.2009. Dosarul a fost înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul C. la data de 2.10.2009 în vederea motivării apelului, cu toate că în condica de redactări hotărârea apăsă evidențiată ca fiind redactată la data de 15.06.2008.

Sentința penală nr. 60/06.02.2008, pronunțată în dosarul nr. 7296/118/2007, având ca obiect plângere împotriva rezoluției procurorului de neîncepere a urmăririi penale, a fost redactată la data de 03.09.2009, în condițiile în care petentul formulase recurs la data de 11.02.2008, iar în condica de evidență a redactărilor, hotărârea sus-menționată apare ca fiind motivată la data de 6.03.2008.

Sentințele pronunțate la datele de 13.02.2008, 5.03.2008, și 26.03.2008, în dosarele nr. 71/118/2008, 11093/118/2007, 1180/118/2008, 954/118/2008, 76/118/2008, 390/118/2008, 1418/118/2008 și 1395/118/2008 ce au ca obiect cereri de întrerupere a executării pedepsei, contestații la executare și contopiri de pedepse, au fost redactate la datele de 24.08.2009, 25.08.2009, 26.08.2009 și 01.09.2009, în condițiile în care în condica de redactări figurau scăzute la datele de 13.08.2008, 05.04.2008, 25.04.2008 și 26.04.2008.

Dintre aceste hotărâri, în cazul sentinței penale nr. 160/26.03.2008 și a sentinței penale nr. 161/26.03.2008, condamnații au exercitat cale ordinară de atac, la datele de 08.04.2008 și, respectiv, 17.04.2008, dosarele fiind înaintate Curții de Apel C. la datele de 26.08.2009 și respectiv, 2.09.2009.

Dintre hotărârile pronunțate de pârâta judecător în cursul anului 2009, 23 figurau ca fiind redactate peste termenul legal, însă în cazul acestora în registrul de redactare a hotărârilor penale este menționată în mod real data redactării.

În lipsa unor criterii prevăzute de lege în funcție de care să se stabilească caracterul imputabil al efectuării cu întârziere a lucrărilor, Secția reține că, într-o asemenea evaluare, trebuie avute în vedere toate aspectele care țin de activitatea profesională desfășurată de pârâta judecător în perioada de referință și în raport de care să se constate, în concret, dacă redactarea peste termenul legal de 20 de zile a hotărârilor este sau nu imputabilă acesteia.

În acest sens, se constată că în perioada 2006 - 2009, activitatea profesională desfășurată de judecător s-a situat sub media pe secție, soluționând un număr de dosare, cu mult mai mic decât al celorlalți colegi judecători.

Astfel, din situațiile statistice anexă la bilanțurile de activitate ale

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Tribunalului C. din perioada supusă verificărilor (filele 29-45 din volumul III al dosarului nr. 466/CDJ/2009), rezultă că în anul 2006 pârâta judecător a soluționat 227 dosare (în fond și recurs), față de ceilalți judecători ai secției penale care au soluționat între 372 - 577 dosare, atât în fond, cât și în apel și în recurs.

La nivelul anului 2007, numărul dosarelor soluționate în primă instanță, de către pârâta judecător a fost de 172, în timp ce ceilalți judecători ai secției penale au soluționat un număr de dosare cuprins între 398 - 656 dosare, atât în fond, cât și în apel și în recurs, iar în anul 2008, numărul dosarelor soluționate în fond și în recurs, de către pârâta judecător D.D. a fost de 174, în timp ce ceilalți judecători ai secției penale au soluționat în medie 450 de dosare, atât în fond, cât și în apel și în recurs.

Deși în perioada 01.05.2006 - 01.05.2009, pârâta judecător a îndeplinit funcția de președinte al Tribunalului C., ulterior deținând această calitate prin delegare până la 31.07.2009, se apreciază că exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere nu poate justifica amplexarea restanțelor în motivarea hotărârilor înregistrate de aceasta. În acest sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia îndeplinirea unor atribuții administrative nu poate servi drept argument pentru justificarea caracterului nerezonabil al procedurilor judiciare, a căror durată nu poate fi apreciată trunchiat, doar până la momentul pronunțării hotărârii în primă instanță, momentul final care se impune a fi luat în considerare în aprecierea caracterului rezonabil, fiind acela al rămânerii definitive a hotărârii.

Totodată, la stabilirea caracterului imputabil al faptei trebuie avute în

vedere și consecințele produse de neredactarea hotărârilor judecătorești într-un termen rezonabil și înaintarea cu întârziere a dosarelor în căile de atac, respectiv tergiversarea soluționării cauzelor în mod definitiv, precum și posibilitatea producerii și a altor urmări, cum ar fi cele din materia intervenirii prescripției răspunderii penale ori din cea a executării hotărârilor penale care, ca urmare a nesoluționării căilor de atac, nu dobândesc caracter definitiv.

Se observă astfel că neredactarea într-un termen rezonabil a hotărârilor judecătorești a condus la temporizarea procedurii judiciare în ansamblul său, creându-se astfel premisele încălcării dreptului părților la soluționarea cauzelor deduse judecății într-un termen rezonabil, drept recunoscut de art. 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Situația de fapt astfel cum a fost reținută a rezultat din coroborarea datelor cuprinse în registrele compartimentului de executări penale din cadrul Tribunalului C. cu cele cuprinse în Situațiile redactărilor restante în perioada octombrie 2008 – septembrie 2009, întocmite de grefier șef N.L., din care rezultă că pârâta judecător figura cu hotărâri neredactate în termenul legal.

Totodată, au fost avute în vedere și nota de constatare întocmită de vicepreședintele Tribunalului C. (fila 144 din dosar nr. 466/CDJ/2009), Nota întocmită de judecător D.M. – președinte secție penală al aceleiași instanțe, precum și adresa nr. 3849/39 din 27.10.2009 a Tribunalului C. (filele 4 și 5 din dosar nr. 466/CDJ/2009), din care se reține că pârâta judecător înregistra un număr mare de hotărâri neredactate.

Faptele săvârșite de pârâta judecător D.D. contravin prevederilor

articolelor 310 alin. 2) Cod procedură penală potrivit căroră, hotărârea se redactează în cel mult 20 de zile de la pronunțare și celor ale art. 5 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, care prevăd printre îndatoririle judecătorilor și pe aceea de a respecta prevederile legale și pe cele ce rezultă din regulamente.

Sub aspectul laturii subiective se reține că vinovăția pârâtei judecător în săvârșirea primei fapte îmbracă forma intenției și rezultă din atitudinea adoptată de pârâta judecător care, în calitate de președinte al Tribunalului C., a determinat persoanele din subordinea sa, îndeosebi pe prim-grefierul instanței și grefierul șef al Secției penale, să completeze cu date necorespunzătoare adevărului rubricile registrului de evidență a redactării hotărârilor, cu scopul de a ascunde faptul că depășise termenul legal de redactare a hotărârilor judecătorești.

Totodată, în aceeași calitate, doamna judecător a dispus comunicarea către conducerea Curții de Apel C. și Consiliul Superior al Magistraturii, a unor rapoarte privind situația instanțelor în redactări ce cuprindeau date nereale, prin omisiunea de a se menționa propriile hotărâri nemotivate în termen legal.

În ceea ce privește a doua faptă, vinovăția pârâtei judecător reiese din modul în care aceasta a înțeles să-și îndeplinească obligațiile profesionale ce-i revin, în condițiile în care numărul hotărârilor pronunțate era mai mic decât al celorlalți judecători ai secției.

Faptele săvârșite de către pârâta judecător D.D. astfel cum au fost reținute, prin prisma prevederilor Legii 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, întrunesc

elementele constitutive ale abaterilor disciplinare constând în exercitarea funcției cu rea credință și efectuarea cu întârziere a lucrărilor, din motive imputabile și prevăzute de articolul 99 lit. h) teza I și i) din același act normativ.

La individualizarea sancțiunii ce se va aplica, în condițiile art. 100 din Legii 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția va avea în vedere gravitatea concretă a faptelor săvârșite de pârâta judecător care, prevalându-se funcția de președinte al instanței, a determinat persoanele din subordinea sa, îndeosebi pe prim-grefierul instanței și grefierul șef al Secției penale, să completeze cu date nereale rubricile registrului de evidență a redactării hotărârilor, cu scopul de a ascunde faptul că depășise cu mult termenul legal de redactare a hotărârilor judecătorești și a dispus comunicarea către conducerea Curții de Apel C. și Consiliul Superior al Magistraturii, a unor rapoarte privind situația restanțelor în redactări ce cuprindeau date nereale, prin omisiunea de a se menționa propriile hotărâri nemotivate în termen legal, caracterul repetitiv al nerespectării unor norme legale, pe o perioadă lungă de timp, urmările acestora, atitudinea pe care pârâta judecător a înțeles să o adopte pe parcursul procesului și circumstanțele personale ale pârâtei judecător.

De asemenea, Secția va avea în vedere și atitudinea adoptată de pârâta judecător, pe parcursul soluționării prezentei cauze care, deși în calitate de președinte al Tribunalului C., trebuia să cunoască toate aspectele ce țin de activitatea instanței, aceasta a susținut în mod constant că nu a avut cunoștință de modul în care au fost întocmite situațiile privind date statistice ce au fost

comunicate Curții de Apel C. și Consiliului Superior al Magistraturii.

De asemenea se reține că, raportat la volumul de activitate al pârâtei judecător, numărul restanțelor înregistrate în redactarea hotărârilor arată că îndeplinirea atribuțiilor de serviciu cu mare întârziere reprezintă o constantă în activitatea pârâtei judecător.

În baza articolului 100 lit. d din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată cu modificările și completările ulterioare, va aplica pârâtei judecător D.D. sancțiunea excluderii din magistratură.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva doamnei D.D. – judecător la Tribunalul C..

În baza art. 100 lit. d) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, aplică doamnei D.D. – judecător la Tribunalul C., sancțiunea excluderii din magistratură, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza I și i) din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

9 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică.

**Definitivă, împotriva acesteia s-a exercitat calea de atac a recursului la
Înalta Curte de Casație și Justiție.**